

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Co/23/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718200883
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kmeťová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6718200883.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kmeťovej a z členiek senátu JUDr. Drahomíry Dibdiakovej a JUDr. Márie Jamriškovej PhD. v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., IČO 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovaným 1/ J. R., rod. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. I. XXX, XXX XX I., 2/ R. A., rod. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX X. V. XXX (právni nástupcovia pôvodne žalovanej R. Q., rod. R., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom E. XX), o zaplatenie 1.067,03 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 19Csp/40/2018-102 zo dňa XX. T. XXXX takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 19Csp/40/2018-102 zo dňa XX. T. XXXX v napadnutej časti - II. výroková veta mení tak, že žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi aj sumu 285,36 Eur s úrokom z omeškania 5,05% ročne zo sumy 285,36 Eur od 5.5.2015 do zaplatenia.

II. Rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania - III. výroková veta mení tak, že žalovaní sú povinní nahradiť žalobcovi trovy prvostupňového konania v rozsahu 100%.

III. Žalovaní sú povinní nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú R. Q., rod. R. zaplatiť žalobcovi sumu 781,67 Eur s úrokom z omeškania 5,05% ročne z uvedenej sumy od 05.05.2015 do zaplatenia všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výroková veta), vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (II. výroková veta) a žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 46,52% do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania (III. výroková veta).

2. Právny predchodca žalobcu L., a.s. P., S.: XX XXX XXX ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finace Holding, a.s., IČO: 35 923 130 sa žalobou podanou na súd dňa 19.02.2018 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.067,03 Eur s úrokom z omeškania 5,05% ročne od 05.05.2015 do zaplatenia titulom splatenia pôžičky, ktorú poskytol žalovanej na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 25.3.2014. V žalobe uviedol, že právny predchodca žalobcu na základe Zmluvy o pôžičke poskytol žalovanej pôžičku vo výške 1.000,- Eur, žalovaná ju mala splácať v 60-tich mesačných splátkach po 31,19 Eur, až do celkovej sumy 1.871,40 Eur, žalovaná však na pôžičku zaplatila len 218,33 Eur. Veriteľ listom zo dňa 28.2.2015 vyzval žalovanú na úhradu dlžných splátok a poučil ju o možnosti vyhlásenia splatnosti celého úveru, k úhrade zo strany žalovanej však nedošlo a dňa 19.4.2015 žalobca úver zosplatnil, o čom žalovanú informoval listom zo dňa 29.4.2015.

3. Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej bola súdom doručená spolu s prílohami a poučením sa v súdom stanovenej lehote písomne nevyjadрила.

4. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 19Csp/40/2018-79 zo dňa 18.7.2018 na návrh pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil žalobca L., a.s., a na jeho miesto do sporu ako žalobca vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO 35 831 154. Súd prvej inštancie vec prejednal na pojednávaní dňa XX.X.XXXX v neprítomnosti sporových strán. Žalobca neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci bez jeho účasti s tým, že trval na podanej žalobe, žalovaná neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnila.

5. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, poukázal na úpravu § 151 ods. 1, Zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP) a pri posúdení zisteného skutkového stavu vychádzal z úpravy § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (Zák. č. 40/1964 Zb. v spojitosti s § 3 ods. 1 Nariadenia vl. č. 87/1995 Zb., ďalej z úpravy § 52, § 53 a § 39 Občianskeho zákonníka, ako aj podľa § 9 ods. 9 Zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

6. Nakoľko žalovaná účinne nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu, súd prvej inštancie s poukazom na § 151 ods. 1 CSP považoval za nesporné, že dňa 25.3.2014 došlo k uzatvoreniu Zmluvy o pôžičke, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 1.000,- Eur, ktorú mala žalovaná splatiť v 60 mesačných splátkach pri úrokovej sadzbe 32%, žalovaná však uhradila len sumu 218,33 Eur. Listom zo dňa 28.2.2015 bola žalovaná vyzvaná na úhradu dlžných splátok s upozornením na možnosť zosplatenia pôžičky, následne oznámením zo dňa 29.4.2015 žalovanej veriteľ oznámil zosplatenie pôžičky a dňom 5.5.2015 sa žalovaná so zaplatením zosplatennej pôžičky dostala do omeškania.

7. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy podrobil súd zmluvu o pôžičke kontrole z hľadiska dodržiavania zákonom stanovených náležitostí v zmysle § 9 a 11 Zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a aj kontrole z hľadiska prípadných neplatných ustanovení, resp. neprijateľných zmluvných podmienok, na základe čoho dospel k záveru, že ustanovenie zmluvy o pôžičke je v časti o výške úrokov neplatné. Ustanovenie v bode III. Zmluvy o úvere o dojednanej výške ročnej úrokovej sadzby 32% považoval súd prvej inštancie za neplatné tak pre rozpor so zákonom a to s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.5.2014, ako aj pre rozpor s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Súd vychádzal zo zistenia, že priemerná a obvyklá výška úrokov pri nových obchodoch - spotrebiteľských úveroch poskytnutých na obdobie 1 - 5 rokov podľa webovej stránky NBS v období marca 2014 bola 10,21%, a teda v zmluve o pôžičke dojednaná výška úrokov 32% takme 3-násobne a teda podstatne a v rozpore so zákonom a dobrými mravmi prevyšuje obvyklú odplatu (úroky) na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

8. Keďže súd považoval ustanovenia Zmluy o pôžičke v časti dojednaných úrokov za neplatné a žalovaná uhradila žalobcovi sumu 218,33 Eur, súd priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na zaplatenie len sumy nesplatennej istiny pôžičky, t. j. 781,67 Eur a tiež nárok na zaplatenie úrokov z omeškania v tejto sume v zákonnej výške 5,05% ročne od 5.5.2015 do zaplatenia, a vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

9. O trovách konania rozhodol podľa § 255 CSP na základe záveru, že žalobca mal v spore prevažný úspech v rozsahu 73,26% a žalovaná mala úspech v menšej pomernej časti, t. j. 26,74%, súd preto priznal žalobcovi nárok voči žalovanej na náhradu trov konania v rozsahu 46,52% s tým, že o konkrétnej výške trov konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Proti tomuto rozsudku v časti II. výrokovej vety, kde bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca z dôvodov, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi aj sumu 285,36 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% od 5.5.2015 do zaplatenia.

11. Žalobca namietal, že navýšenie úveru poskytnutej žalovanej predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške ročnej úrokovej sadzby 32%, celková čiastka zaplateniu ktorej sa žalovaná zaviazala predstavuje 1.871,40 Eur. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 32% zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, keď výška priemernej hodnoty RPMN

pre úvery do 1.500,- Eur so splatnosťou od 1-5 rokov zverejnená naposledy predstavovala 46,30% tak, ako je táto hodnota priemernej RPMN uvedená aj v úverovej zmluve. Poukazoval tiež na to, že podľa súdnej praxe korektív dobrých mravov nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty a nesmie neprimerane oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúce z právnych noriem. Rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom nie je výška úrokovej sadzby, ale celková výška odplaty vyjadrená prostredníctvom RPMN. Výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve a to 32% podľa žalobcu neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa § 1a) ods. 1 Nar. vl. č. 87/1995 Z.z. platného a účinného od 1.9.2014. Aj keď pravidlo maximálneho stropu výšky odplaty nebolo v čase dojednania úverovej zmluvy účinné, žalobca zastáva názor, že pokiaľ sám zákonodarca považuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi do výšky 2-násobku priemernej RPMN za akceptovanú, v takom prípade výška dojednanej odplaty v úverovej zmluve nemôže byť označená za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi.

12. Dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 32% nepresahuje 2-násobok váženého priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MF SR Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4 štvrtok 2013 so stavom ku dňu 31.12.2013 vo výške 17,49%, a zároveň nepresahuje 2-násobok priemernej výšky RPMN vo výške 46,30% pre obdobné úvery. Dojednaná odplata je podľa žalobcu primeraná, je v súlade so zákonom aj s úpravou § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a aj dobrými mravmi.

13. Žalobca k odvolaniu priložil Súhrnné informácie o údajoch novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4 štvrtok 2013, stav ku dňu 31.12.2013, podľa ktorého „Vážený priemer priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov bol 17,49%, a priemerná RPMN pri spotrebiteľských úveroch poskytnutých vo výške do 1.500,- Eur so splatnosťou od 1 - 5 rokov bola 46,30%“.

14. Okresný súd Zvolen uznesením č. k. 19Csp/40/2018-165 zo dňa 21.2.2019 rozhodol, že pokračuje v konaní s právnymi nástupcami žalovanej žalovaným 1/ a žalovaným 2/, a to na základe zistenia, že žalovaná v deň vyhlásenia rozsudku zomrela a rozsudok jej preto už nebol riadne doručený a podľa uznesenia o skončení dedičského konania sa dedičmi po žalovanej stali žalovaní 1/ a žalovaný 2/.

15. Žalovaní 1/ a 2/ sa k odvolaniu žalobcu vyjadrili písomným podaním zo dňa 6.3.2019 a navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil, tento považujú žalovaní za vecne správny, zákonný a spravodlivý.

16. Súd prvej inštancie podľa žalovaných správne posúdil, že ustanovenie zmluvy o úvere týkajúce sa výšky ročnej úrokovej sadzby, a to 32% ročne je neplatné pre rozpor so zákonom, konkrétne s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ako aj pre rozpor s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Poukazovali na niektoré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a ČR týkajúce sa zákonom stanovenej požiadavky, že výkon práv a povinností z občiansko-právnych vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, keď neprimeranou a preto dobrým mravom odporujúcou je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pokiaľ teda z internetovej stránky NBS vyplýva, že úrokové miery podobného úveru v bankách boli v marci 2014 vo výške 10,21%, resp. 12,70% ročne, ročná sadzba úroku dohodnutého medzi stranami sporu v tomto prípade túto obvyklú mieru úrokov takmer 3-násobne prevyšuje.

17. Žalovaní ďalej v odvolaní namietali, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, keď správne mala byť uvedená sadzba 33,52% a nie 32%, čo má v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) Zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Namietali tiež, že predmetná zmluva neobsahovala dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, resp. konečná splatnosť bola vymedzená neurčito, preto nie je splnená ani požiadavka v zmysle § 9 písm. f) Zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

18. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací vec prejednal podľa § 378 ods. 1, §380 a § 385 ods. 1 Zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP) v senáte bez nariadenia pojednávania, pretože dospel k záveru, že nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nariadenie pojednávania nevyžaduje ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok odvolacieho súdu bol podľa 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 CSP verejne vyhlásený, miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia odvolacieho súdu bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

19. Z predloženého spisu odvolací súd okrem iného tiež zistil, že žalovaná sa k žalobe, ktorá jej bola doručená súdom dňa 9.7.2018 spolu s prílohami, s poučením pre spotrebiteľa o jeho procesných právach a povinnostiach podľa CSP a s uznesením súdu, ktorým jej bolo uložené, aby sa k žalobe vyjadrila, k žalobe nevyjadrila, v konaní bola pasívna, neuviedla žiadne námietky proti skutkovému a právnomu základu žaloby. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, v súlade s úpravou § 151 ods. 1 CSP, keď skutkové tvrdenia žalobcu považoval za nesporné. Odvolací súd súhlasí so skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie tak, ako to uviedol v odôvodnení svojho rozsudku, nesúhlasí však s právnym názorom súdu prvej inštancie, že ustanovenie Zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 25.3.2014 pod č. XXXXXXXX medzi právnym predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako klientkou je v časti o výške úrokov neplatná pre rozpor so zákonom a aj pre rozpor s dobrými mravmi.

20. Rozpor so zákonom odvodil súd zo záveru, že v zmluve uvedená ročná úroková sadzba 32% je v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.5.2014 a to z dôvodu, že táto úroková sadzba je takmer 3-násobne, a teda podstatne vyššia ako úroky, za ktoré boli na finančnom trhu poskytované spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch v období marca 2014, keď priemerná a obvyklá výška úrokov pri nových spotrebiteľských úveroch poskytnutých na obdobie 1 - 5 rokov podľa webovej stránky NBS v období marca 2014 bola v hodnote 10,21%. Z rovnakého dôvodu, avšak bez bližšieho zdôvodnenia považoval súd prvej inštancie v zmluve uvedenú úrokovú sadzbu 32% za takú, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi.

21. Zo zmluvy o poskytnutí pôžičky je zrejmé, že veriteľ poskytol dlžníkovi pôžičku vo výške 1.000,- Eur pri úrokovej sadzbe 32%, dlžníčka sa zaviazala splatiť pôžičku v pravidelných mesačných splátkach po 31,19 Eur v počte splátok 60 (čo je obdobie 5 rokov). Podľa zmluvy mala byť 1. splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, splátky mali byť splatné do 20.-teho dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, v zmluve bol dohodnutý termín konečnej platnosti na marec 2019 (čo tiež zodpovedá obdobiu 5 rokov). Podľa zmluvy nebolo dohodnuté poistenie splácania, RPMN je uvedená v hodnote 32%, teda v rovnakej ako úroková sadzba, v zmluve je tiež údaj o priemernej hodnote RPMN 46,3%. Údaj o priemernej RPMN vychádza zo súhrnných informácií MF SR pokiaľ ide o spotrebiteľské úvery vo výške do 1.500,- Eur vrátane poskytnuté na splatnosť do 5 rokov. Podľa údajov o klientke išlo o invalidného dôchodcu s mesačným čistým príjmom 312,- Eur.

22. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (znenie účinné do 31.5.2014), ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

23. V čase uzavretia predmetnej zmluvy teda platila vyššie citovaná úprava § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka o výške odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov pri spotrebiteľských zmluvách. Až s účinnosťou od 1.6.2014 bola v § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka upresnená najvyššie prípustná odplata za peňažné prostriedky poskytované na základe spotrebiteľských zmlúv a to odkazom na vykonávací predpis, ktorým je Nariadenie vl. č. 87/1995 Z.z., ktoré s účinnosťou od 1.6.2014 v § 1 ods. 1 určovalo, že odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov. Na účely stanovenia najvyššie prípustnej výšky odplaty sa potom s účinnosťou od 1.6.2014 použije priemerná hodnota RPMN bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. S účinnosťou od 1.9.2014 potom najvyššiu prípustnú

výšku odplaty stanovuje § 1a) vl. nar. č. 87/1995 Z.z. tak, že táto odplata nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov pri obdobnom úvere alebo pôžičke. Odplata je teda pojem širší ako úrok z úveru. Žalobca v tomto prípade uvádza úrokovú sadzbu 32% rovnakú ako je v zmluve uvedená hodnota RPMN.

24. Odvolací súd zastáva názor, že úroková sadzba vo výške 32% nie je v rozpore so zákonom. Je potrebné prihliadnuť aj k výške úveru, k tomu, že úver nebol žiadnym spôsobom zabezpečený, nebolo dohodnuté ani jeho poistenie, pričom z dokladov predložených žalobcom vyplýva, že dohodnutá úroková sadzba 32% ročne nepresahuje dvojnásobok váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN pri novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za 4. štvrtok 2013 (stav k 31.12.2013) zverejnený MF SR, ktorý za všetky typy spotrebiteľských úverov bolo v hodnote 17,49 Eur. Dohodnutý úrok 32% je nižší ako priemerná výška RPMN pri obdobných spotrebiteľských úveroch (spotrebiteľské úvery vo výške do 1.500,- Eur so splatnosťou od 1 do 5 rokov), ktorá podľa oznámenia MS SR za 4. štvrtok 2013 bola 46,30%.

25. Odvolací súd tiež dospel k záveru, že dohodnutý úrok vo výške 32% nie je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. V prípade dobrých mravov hovoríme o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti pokiaľ ide o podmienky dohodnuté v zmluve o pôžičke uzavretej v tomto prípade, úrok vo výške 32% ročne nie je v rozpore s dobrými mravmi, je to síce úrok pomerne vysoký, nejde však o šikanózný výkon práva.

26. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu tiež namietali, že zmluva uzavretá v tomto prípade neobsahuje podstatné náležitosti stanovené zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to údaj o RPMN, ďalej údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Odvolací súd so žalovaným nesúhlasí, v zmluve je obsiahnutý údaj o RPMN, zmluva obsahuje aj údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý mal byť splatený do marca 2019, zmluva bola teda uzavretá na dobu 60 mesiacov, čo je 5 rokov.

27. V konaní zostalo nesporné, že žalovaná mala žalobcovi na poskytnutú pôžičku zaplatiť 60x31,19 Eur, teda spolu 1.871,4 Eur, rovnako tak je nesporné, že žalovaná zaplatila žalobcovi len sumu 218,33 Eur. Žalobkyni bola poskytnutá pôžička vo výške 1.000,- Eur, a pokiaľ zaplatila 218,33 Eur a súdom bola zaviazaná ešte na zaplataenie 1.067,03 Eur, spolu jej záväzok z pôžičky vo výške 1.000,- Eur predstavuje sumu 1.285,36 Eur, pričom veriteľ už úver zosplatnil. Sám žalobca teda neuplatnil v žalobe toľko, ako mu vyplývalo z dohody v zmluve (pri výške mesačnej splátky 31,19 Eur a pri ich počte 60 splátok by podľa dohody mala žalovaná vrátiť 1.871,40 Eur).

28. Žalobca predložil prehľad predpísaných splátok a úhrad zo strany žalovanej, žalovaná v konaní nepreukázala, ale ani netvrdila, že zaplatila za úver vyššiu sumu. Keďže záver súdu prvej inštancie, že zmluva o pôžičke v časti dojednaných úrokov je neplatná, považoval odvolací súd za nesprávny, mal za to, že žaloba žalobcu je oprávnená v celom rozsahu. Odvolací súd preto podľa § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalovaných ako právnych nástupcov pôvodne žalovanej zaviazal aj na zaplataenie zvyšnej časti uplatneného nároku, a to sumy 285,36 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne z uvedenej sumy od 5.5.2015 až do zaplataenia.

29. Odvolací súd podľa § 396 ods. 2 rozhodol aj o trovách konania na súde prvej inštancie a to tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní plne úspešný, podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov prvostupňového konania voči žalovaným v celom rozsahu.

30. Podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 v spojitosti s § 262 ods. 1 CSP rozhodol odvolací súd aj o náhrade trov odvolacieho konania a to tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči v konaní neúspešným žalovaným.

31. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).